

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csp/185/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117218241
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117218241.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobkyne O. štátnej občianky SR, zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 36613843, o zaplatenie 1.590 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.310 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.310 eur od 07.12.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobkyni sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,8 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.590 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.590 eur od 31.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., uzavrela dňa 26.04.2004 zmluvu o vydaní a používaní Splátkovej karty QUATRO č. XXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver. Výška úverového rámca predstavovala sumu 2.688,71 eur, výška splátky sumu 89,62 eur. Má za to, že zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Poznamenala, že v súlade s § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. má byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Ak tento údaj nie je uvedený, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o RPMN je údaj, ktorý má poskytnúť spotrebiteľovi prehľad o výhodnosti úveru. Porovnaním týchto údajov v zmluve má mať spotrebiteľ možnosť posúdiť, či úver, ktorý má podpisom zmluvy získať, je výhodný v porovnaní s inými obdobnými úvermi na trhu. Aj keď ide o typovo revolvingový úver, údaj o výške RPMN je podstatnou náležitosťou zmluvy, ktorú je možné na začiatku úverového vzťahu určiť aj pri revolvingovom úvere. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/215/2012 ako aj na rozhodnutie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/34/2014. Príkladný výpočet RPMN uvedený v obchodných podmienkach nemožno chápať ako uvedenie RPMN pre konkrétny úver, pretože ide len o príkladný výpočet s predpokladanými vstupnými hodnotami. Pre absenciu týchto údajov možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v zmluve nie sú uvedené žiadne úroky a poplatky, ktoré žalovaný žiada. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského

súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/815/2013. Vo výpise z účtu je uvedený úrok a aj poplatky, ktoré nie sú v texte zmluvy dohodnuté a nijakým spôsobom nesúvisia s poskytnutím úveru. Žalovaný tak požaduje poplatky, o ktorých existencii nemala vedomosť a neboli súčasťou textu zmluvy. Preto je povinná uhradiť úver len do výšky istiny (reálne poskytnutej čiastky). Žalobkyňa zdôraznila, že celkovo vyčerpala úver vo výške 5.219,90 eur a zaplatila sumu 10.846,62 eur. Preplatok vo výške 5.626,72 eur tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného. Žalobkyňa ďalej uviedla, že na daný právny vzťah je potrebné na prvom mieste aplikovať zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Svojou povahou ide o typovú zmluvu podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. a súčasne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z.. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nevyhnutné, aby bolo dodržané ustanovenie § 4 ods. 2, v zmysle ktorého musí zmluva obsahovať aj údaj o RPMN; ak nie je uvedený, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/240/2015, Okresného súdu Banská bystrica sp. zn. 15C/168/2016, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13Csp/87/2016 a pod.. Zdôraznila, že v žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty zo dňa 22.04.2001 nebol výpočet RPMN uvedený a žalovaný nepreukázal, že by ju ako spotrebiteľku informoval o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským

-3-

18Csp/185/2017

úverom, o spôsobe výpočtu RPMN, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Obligatórnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Vychádzajúc z tvrdenej zmluvy o úvere, nemožno vzhľadom na údaj o ročnej úrokovej sadzbe žiadny. V súdne § 4 ods. 4 tak veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Poznamenala, že VÚB pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala osobne a mala tento právny úkon uzavrieť prostredníctvom splnomocnenca, Slovenské kreditné karty, a. s., teda v zastúpení, čo vyplýva priamo z predtlaču zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je potrebné, aby sa právny úkon uzavrel v písomnej forme, musí sa plnomocnenstvo udeliť písomne. Nie je pritom zrejmé existencie písomného plnomocnenstva udeleného SKK zo strany VÚB na uzatváranie úverových zmlúv. Ak nebude preukázaná existencia takéhoto písomného plnomocnenstva, nemožno tvrdiť ani platné uzavretie predmetnej zmluvy. Žalobkyňa má za to, že žalovaným tvrdená zmluva o úvere nevznikla. Žiadosť neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodného zákonníka, a to určenie zmluvných strán, teda ktor je veriteľom a kto dlžníkom, neobsahuje záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky v prospech dlžníka a nie je v nej záväzok dlžníka vrátiť peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Rovnako má za to, že nevznikla ani zmluva o spotrebiteľskom úvere, nakoľko predmetná žiadosť z pohľadu náležitostí predpísaných pre spotrebiteľské zmluvy v § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. tieto neobsahuje, a to neobsahuje označenie veriteľa, jeho záväzok poskytnúť spotrebiteľský úver a záväzok spotrebiteľa poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nesúhlasila so vnesenou námietkou premlčania. V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť žalobkyne o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jej úkor obohatila. Nie je možné len predpokladať, že by žalobkyňa mohla skutkové okolnosti vedieť, alebo že by sa to mohla dozvedieť, alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal zamietnuť. Uviedol, že na daný zmluvný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súhlasil, že zmluvné strany dňa 26.04.2004 uzavreli zmluvu, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalobkyňi úverový rámec, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať spôsobom dojednaným v zmluve. Podstatou takej to formy úveru je, že veriteľ realizuje príkazy dlžníka na prevod a výbery finančných prostriedkov platobnej karty, ktorú jej veriteľ vydal na základe zmluvy, a to až do výšky úverového rámca. Nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je zrejmé, aké výbery a prevody bude dlžník vykonávať, nie je ani logicky možné určiť výšku RPMN. Práve s ohľadom na dané skutočnosti je predmetný úver vylúčený spod úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j., nemožno naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Dodal, že na daný prípad sa vzťahuje ustanovenie § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch a má za to, že uzavretá zmluva spĺňa náležitosti týmto ustanovením vyžadované. Zdôraznil, že žalobkyňa uznala čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy dňa 04.03.2013. Na základe takto prejavenej vôle žalobkyne došlo k založeniu vyvrátenej domnienky o tom, že dlh v čase uznania trval. Nestotožňuje sa teda s názorom žalobkyne, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňi tak nikdy nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z opatrnosti vzniesol námietku

premlčania uplatneného nároku. K tomu uviedol, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. S prihliadnutím k dátumu podania žaloby 25.09.2017 považuje akékoľvek plnenie žalobkyne poskytnuté pred 25.09.2015 za premlčané.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavila žalobkyňa, ktorá mala predvolanie riadne a včas doručené. Svoju neúčast' ospravedlnila a súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Žalovaný sa dostavil. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti žalobkyne, pričom prihliadol na obsah spisu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty zo dňa 22.04.2004, výpismi z účtu žalobkyne za obdobie od 18.05.2004 do 31.03.2015, poštových poukážok a príkazov na úhradu, predsporovej výzvy zo dňa 09.01.2017, vyjadrenia k žiadosti zo dňa 31.01.2017, dohody o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 04.03.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobkyňa dňa 22.04.2004 požiadala žiadosťou o vydanie kreditnej platobnej karty s úverovým limitom 81.000,- Sk (2.688,70 eur) a mesačnou splátkou vo výške 2.700,- Sk (89,62 eur). Právny predchodca žalovaného schválil žalobkyňi úverový limit vo výške 81.000,- Sk (2.688,70 eur) s mesačnou splátkou vo výške 2.700,- Sk (89,62 eur) dňa 26.07.2004.

6. Z výpisov s účtu žalobkyne vyplýva, že táto za obdobie od 18.05.2004 do 31.03.2015 vyčerpala celkom sumu 5.219,60 eur a uhradila v tomto období sumu 8.719,08 eur. Z poštových poukážok a prevodných príkazov vyplýva, že žalobkyňa v období od 03.06.2015 do 05.06.2017 uhradila žalovanému sumu 1.590 eur.

7. Predsporovou výzvou zo dňa 09.01.2017 oznámila žalobkyňa žalovanému, že zmluva o úvere nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, keď táto obsahuje najmä neprijateľné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi a spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Navrhla uzavretie dohody o urovaní, podľa ktorej by bola povinná zaplatiť úver len do výšky istiny a vyhotovil by sa nový splátkový kalendár. Žalovaný svojím vyjadrením zo dňa 31.01.2017 žalobkyňi oznámil, že pre neurčitost' jej návrhu tomuto nie je možné vyhovieť, keď neuviedla o ktoré neprijateľné podmienky sa jedná a nenavrhla výšku mesačnej splátky.

8. Z dohody o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 04.03.2013 vyplýva, že žalobkyňa uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok voči právnemu predchodcovi žalovaného v celkovej výške 4.363,68 eur pozostávajúceho z istiny vo výške 3.831,94 eur a nákladov na inkasné konanie vo výške 531,74 eur. Žalobkyňa sa zaviazala dlh uhrádzať podľa priloženého splátkového kalendára.

9. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v

inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

13. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech

-6-

18Csp/185/2017

získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobkyňou je čiastočne dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačaná. Dodávateľom v tomto prípade je právny predchodca žalovaného, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je žalobkyňa, ktorá pri uzatváraní zmluvy nevykonávala žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Zákon pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere stanovuje určité podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že predmetná zmluva bola síce uzavretá v predpísanej forme, avšak neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Zmluva predovšetkým neobsahuje údaj o RPMN, a to ani jej indikatívny výpočet. Súd si je vedomý, že v prípade úveru, ktorý spotrebiteľ postupne čerpá v nepredpokladateľnej výške a tento sa postupne dopĺňa, nie je celkom dobre možné určiť presnú hodnotu RPMN. Je však potrebné, aby tento údaj bol v zmluve uvedený aspoň príkladmo zohľadňujúc vstupné údaje známe v čase poskytnutia úveru. Keďže zmluva o poskytnutí úveru takýto údaj neobsahovala, súd má za to, že úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca, resp. jeho právny predchodca má nárok len na vrátenie toho, čo žalobkyňa vyčerpala. Okrem uvedeného treba poznamenať aj to, že zmluva neobsahuje uvedenie ročnej úrokovej miery ani žiadnych poplatkov, ktoré by mala žalobkyňa platiť. Preto aj s poukazom na túto skutočnosť žalobca v súlade s § 4 ods. 5 vyššie citovaného zákona nemá nárok

na úroky a ani poplatky, keďže zo zmluvy nevyplývajú. Z predloženého výpisu z účtu žalobkyne súd zistil, že táto celkom vyčerpala sumu 5.219,60 eur, pričom právnomu predchodcovi žalobcu uhradila sumu 8.719,08 eur a žalobcovi uhradila sumu 1.590 eur. Žalobkyňa teda preplatila úver sumou 5.089,48 eur, v dôsledku čoho vzniklo v tejto sume bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, nakoľko prijal plnenie v tejto časti bez právneho dôvodu. Žalobkyňa si však žalobou uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len v sume 1.590 eur, ktorú sumu uhradila žalobcovi v období od 03.06.2015 do 05.06.2017. Žalovaný v rámci obrany vzniesol námietku premlčania uplatneného bezdôvodného obohatenia. Ako vyplýva z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Zákonodarca pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia stanovil dvojitú kombinovanú premlčaciu dobu, a to subjektívnu a objektívnu. Ich začiatok je stanovený odlišne; objektívna premlčacia doba plynie od

-7-

18Csp/185/2017

vzniku bezdôvodného obohatenia; subjektívna odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil. Vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca, a ak sa skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. V danom prípade má súd za to, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, kedy žalobkyňa splatila žalovanému úver, z ktorého požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či žalobkyňa skutočne vedela o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru a o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohacuje (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Nitre 6Co/220/2015). Ako vyplýva z výpisu z účtu žalobkyne, žalobkyňa už ku dňu 31.03.2015 (deň, ku ktorému bol výpis z účtu vyhotovený) z vyčerpanej sumy 5.219,60 eur splatila sumu 8.719,08 eur, t. j. už v tomto čase plnila právnomu predchodcovi žalobcu bez právneho dôvodu a mala o tom vedomosť. Keďže žaloba bola podaná dňa 25.09.2017 má súd za to, že všetky platby poukázané žalovanému pred dňom 25.09.2015 (dvojročná subjektívna premlčacia doba) sú premlčané. Jedná sa celkovo o 4 platby po 70 eur realizovaných pred týmto dátumom; spolu teda 280 eur. Nepremičaná zostala len časť zaplatená žalovanému od 21.10.2015 do 05.06.2017, t. j. celkom 1.310 eur. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.310 eur a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

17. Pokiaľ sa v konaní žalovaný bránil tým, že na daný právny vzťah nedopadá režim zákona o spotrebiteľských úveroch, jeho obrana je účelová a ničím nepodložená, nakoľko zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch takýto typ úveru nevyklučuje spod svojej pôsobnosti. K dohode o úhrade pohľadávky v splátkach, v rámci ktorej mala žalobkyňa uznať svoj záväzok čo do dôvodu a výšky, súd konštatuje, že uznávací prejav žalobkyne nie je právne perfektný, pretože z celej listiny nevyplýva právny dôvod vzniku dlhu. V uvedenej listine nie je ani len odkaz na inú listinu, z ktorej by bol dôvod vzniku záväzku vyvoditeľný. Za takejto situácie nemožno hovoriť o platnom uznaní dlhu, a preto súd túto okolnosť pri právnom posudzovaní veci nezohľadnil.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Keďže žalovaný žalobkyni bezdôvodné obohatenie riadne a včas nevydal, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol žalobkyni nárok na úroky z omeškania, ktoré jej súd priznal v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vo výške 5 % ročne zo sumy 1.310 eur od 07.12.2017 do zaplatenia, pričom deň, od ktorého je žalovaný povinný platiť úroky z omeškania, je deň nasledujúci po doručení žaloby. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala úroku z omeškania odo dňa vyhotovenia predsporovej výzvy dňa 31.01.2017, súd zastáva názor, že žalovaný v rámci predmetnej predsporovej výzvy

-8-

18Csp/185/2017

nebol vyzvaný na úhradu bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa v tejto výzve len navrhovala spôsob urovnania ich vzájomných právnych vzťahov, avšak touto výzvou nevyzývala žalovaného na úhradu konkrétnej sumy predstavujúcej bezdôvodné obohatenie. Preto uvedeným dňom sa žalovaný nemohol dostať do omeškania a do omeškania sa dostal až deň nasledujúci po doručení žaloby (07.12.2017), ktorou už žalobkyňa celkom jednoznačne od žalovaného požadovala dotknuté plnenie. Súd tak žalobkyni priznal úroky z omeškania, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a vo zvyšnej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

22. V predmetnej veci mala každá strana úspech čiastočný (žalobkyňa mala úspech vo výške 82,4 %, žalovaný vo výške 17,6 %, rozdiel úspechu je 64,8 %). Úspešnejšou stranou bola žalobkyňa, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania zodpovedajúci pomeru jej úspechu vo výške 64,8 %, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP)

23. Lehotu na splnenie povinnosti, 3 dni od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.